

Sygn. akt III AUa 1108/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Procek (spr.)
Sędziowie	SSA Tadeusz Szweda SSA Witold Nowakowski
Protokolant	Beata Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2015r. w Katowicach

sprawy z odwołania B. S. (B. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji ubezpieczonej B. S.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie z dnia 7 stycznia 2014r. sygn. akt IV U 1757/13

oddala apelację.

/-/ SSA W. Nowakowski /-/ SSA M. Procek /-/ SSA T. Szweda

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1108/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 stycznia 2014r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie oddalił odwołanie ubezpieczonej B. S. od decyzji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. z dnia 15 lipca 2013r., na mocy której odmówiono ubezpieczonej prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Na podstawie akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Sąd Okręgowy ustalił, że B. S. (ur. (...)), w dniu 24 maja 2013r. wystąpiła z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne. Ubezpieczona jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, pobiera zasiłek od co najmniej 6 miesięcy

i nie odmówiła podjęcia pracy. Wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego wnioskodawczyni złożyła w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez Powiatowy Urząd Pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Według ustaleń Sądu I instancji, ubezpieczona była ostatnio zatrudniona w okresie od 1 marca 2011r. do 31 października 2012r. w Spółce (...) Sp. z o.o. w W., a stosunek pracy został z ubezpieczoną rozwiązany w związku z likwidacją stanowiska pracy. Do dnia rozwiązania stosunku pracy ubezpieczona wykazała 27 lat i 1 miesiąc okresów składkowych, 4 lata, 4 miesiące i 23 dni okresów nieskładkowych oraz 3 lata i 4 miesiące okresów uzupełniających (od 1 września 2005r. do 30 września 2006r., od 1 stycznia 2007r. do 30 kwietnia 2007r., od 1 kwietnia 2009r. do 30 września 2009r. oraz od 1 października 2009r. do 28 lutego 2011r.), łącznie 34 lata, 9 miesięcy i 23 dni. Decyzją z dnia 19 czerwca 2013r. organ rentowy odmówił jej prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na niewykazanie wymaganego okresu ubezpieczenia, jednocześnie wskazując, iż do okresu uzupełniającego nie uwzględniono okresów, za które umorzono składki na ubezpieczenie społeczne rolników od 1 października 2006r. do 31 grudnia 2006r. oraz od 29 marca 2009r. do 31 marca 2009r. Następnie w dniu 5 lipca 2013r. ubezpieczona przedłożyła w ZUS zaświadczenie KRUS z dnia 4 lipca 2013r. potwierdzające podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresach od 1 września 2005r. do 30 września 2008r. oraz od 29 marca 2009r. do 28 lutego 2011r. ZUS, prowadząc postępowanie wyjaśniające z KRUS ustalił, iż składkę na ubezpieczenie społeczne rolników za okres od 1 października 2006r. do 31 grudnia 2006r. odwołująca opłaciła w dniu 1 lipca 2013r.

Dalej Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczona od 1 września 2005r. podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników i z tego tytułu wspólnie z mężem była zobowiązana do opłacania składek m.in. na ubezpieczenie emerytalno-rentowe. W dniu 26 października 2006r. ubezpieczona wraz z mężem wystąpiła o umorzenie składki za IV kwartał 2006r. z powodu suszy. Jednocześnie została opłacona składka za ten kwartał. Decyzją z dnia 23 listopada 2006r. Prezes KRUS umorzył należność za IV kwartał 2006r. w kwocie 753,00 zł. Pismem z dnia 7 grudnia 2006r. KRUS poinformował płatnika składek, iż stwierdzona została nadpłata z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników w kwocie 753,00 zł, wskazując, iż kwota ta zostanie zwrócona na wniosek, bądź zaliczona na poczet przyszłych zobowiązań.

Jednocześnie wskazano, iż niezłożenie wniosku o zwrot w terminie 7 dni będzie traktowane jako zgoda na zaliczenie tej kwoty nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań z tytułu składek. W związku z brakiem wniosku we wskazanym terminie, kwota ta została zaliczona na poczet składek należnych za ubezpieczoną i jej męża za I kwartał 2007r. W dniu 21 czerwca 2013r. ubezpieczona wystąpiła do KRUS o umożliwienie jej uregulowania należności z tytułu składek za okres od 1 października 2006r. do 31 grudnia 2006r., na co KRUS wyraził zgodę. Składkę za IV kwartał 2006r. ubezpieczona opłaciła w dniu 1 lipca 2013r.

Dokonując rozważań prawnych, Sąd Okręgowy powołał się na treść art. 2 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013r. poz. 170) oraz art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), uznając, że ubezpieczona nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Motywuując swoje rozstrzygnięcie, Sąd Okręgowy wskazał, że niewątpliwie z racji wieku ubezpieczonej, nie spełnia ona warunków koniecznych do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego, określonych w art. 2 punktach 1-4 art. 2 powyższej ustawy

o świadczeniach przedemerytalnych. Zdaniem tego Sądu, ubezpieczona nie spełnia również warunków określonych w art. 2 pkt 6 tej ustawy, bowiem były pracodawca ubezpieczonej nie uległ likwidacji, nie został również uznany za niewypłacalnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 lipca 2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2006r. Nr 158, poz. 1121 ze zm.). Z uwagi, iż do rozwiązania stosunku pracy z ubezpieczoną doszło w związku z redukcją etatów, Sąd I instancji rozpatrywał jej uprawnienie jedynie na gruncie art. 2 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Sąd ten podkreślił, że do rozwiązania stosunku z ostatnim pracodawcą, u którego pracowała przez ponad 6 miesięcy, doszło w sposób określony w tym punkcie. Spełnia ona również warunki określone w ust. 3 art. 2 ustawy.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że ubezpieczona w celu uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego musiałaby jednak wykazać również, iż do dnia rozwiązania stosunku pracy posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat.

Organ rentowy uznał ubezpieczonej taki okres składający się z okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających w wymiarze 34 lat, 9 miesięcy i 23 dni. Istota sporu sprowadzała się - zdaniem tego Sądu - do ustalenia, czy możliwe jest uwzględnienie do stażu pracy okresu od 1 października 2006r. do 31 grudnia 2006r., co do którego nastąpiło umorzenie składek przez Prezesa KRUS, a które to składki ubezpieczona ostatecznie opłaciła w dniu 1 lipca 2013r.

Według Sądu I instancji, treść art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyraźnie wskazuje, że możliwe jest uwzględnienie jedynie takiego okresu ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacone zostały składki. Nie jest zatem możliwe uwzględnienie okresu, w którym wystąpiło umorzenie składki. Nie ma przy tym większego znaczenia, iż ubezpieczona wówczas opłaciła składkę w terminie, bowiem ostatecznie poprzez dorozumianą zgodę składki te zostały zaewidencjonowane na poczet należności za I kwartał 2007r. Nawet gdyby przyjąć odmiennie, nie zmienia to - zdaniem Sądu Okręgowego - sytuacji ubezpieczonej, bowiem przy przyjęciu opłacenia składek za IV kwartał 2006r. nie zostałyby opłacone składki za I kwartał 2007r. Przy czym, Sąd ten uznał, iż nie można wymagać od KRUS, aby pouczał strony o wszystkich możliwych do zaistnienia stanach faktycznych. Z pewnością organ ten nie miał obowiązku pouczać odwołującej o skutkach, jakie wywrze umorzenie składek na potrzeby ewentualnych świadczeń z ZUS. Według Sądu Okręgowego, KRUS działał na wniosek ubezpieczonej oraz jej męża i to na nich przede wszystkim spoczywał obowiązek zorientowania się, jakie skutki może wywołać takie umorzenie.

Powołując się na uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2011r. (I UK 375/10, OSNP 2012/11-12/14), Sąd Okręgowy stwierdził, że nie ma również znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczność dotycząca opłacenia składek za IV kwartał 2006r. po rozwiązaniu stosunku pracy, co nastąpiło z dniem 31 października 2012r.

Sąd I instancji wskazał, że przepisy ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wymagają, aby wymagany staż został przez stronę osiągnięty do dnia rozwiązania stosunku pracy, z którym strona wiąże swoje prawo do świadczenia. Opłacenie zaległych składek umożliwi uwzględnienie okresu, którego dotyczyły, dopiero od daty uiszczenia tych zaległości.

Wobec powyższego, Sąd ten uznał, iż ubezpieczona do dnia rozwiązania stosunku pracy, tj. do dnia 31 października 2012r., nie wykazała okresu uprawniającego do emerytury w wymiarze 35 lat.

W konsekwencji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Apelację od powyższego wyroku wniosła ubezpieczona.

Zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w całości, apelująca zarzuciła mu naruszenie prawa materialnego, a to art. 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 5, 9 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszy Ubezpieczeń Społecznych, poprzez błędną wykładnię

i niewłaściwe zastosowanie oraz niewłaściwe przyjęcie, że umorzone składki przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego nie mogą stanowić okresu na jaki zostały umorzone do wliczenia stażu pracy apelującej.

Wskazując na powyższy zarzut, ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego, ewentualnie

o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelująca wskazała, że przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy dokonał błędnej analizy przepisów. Według apelującej, treść art. 10 ust. 1

pkt 1 ustawy emerytalnej oznacza, że podlega uwzględnieniu okres ubezpieczenia społecznego rolnika, który wywiązał się z obowiązku składkowego przewidzianego

w przepisach obowiązujących w okresie, w którym przypada to ubezpieczenie. Zawarte

w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach odesłanie do odrębnych przepisów należy rozumieć jako warunek wywiązania się z obowiązku nałożonego przez te przepisy

na rolnika podlegającego ubezpieczeniu. Ubezpieczona podniosła, że nie można uznać

w konsekwencji, że nie wywiązała się z tego obowiązku taka osoba, która na mocy szczególnego przepisu była zwolniona od składki na ubezpieczenie społeczne. W tym zakresie apelująca powołała się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2003r.

(II UK 51/2002, OSNP 2004/7 poz. 127), który stwierdził, że okresem składkowym, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej jest okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników na podstawie ustawy z dnia 27 października 1977r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin, w którym rolnik z mocy art. 40 tej ustawy był zwolniony z obowiązku opłacania składki. Zdaniem apelującej, prawidłowa wykładnia i właściwe zastosowanie art. 5, art. 9 i art. 10 ust. 1 ustawy

o emeryturach i rentach uzasadniają uznanie, że okresy składkowe, za które organ ubezpieczeń społecznych umorzył zaległości składkowe powinny być uwzględnione

do wymaganych okresów podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym, tak jakby umorzone, tj. darowane nieopłacone składki zostały zapłacone.

W konsekwencji należy, według ubezpieczonej, uznać zgodnie z brzmieniem przepisów szczególnych, iż umorzenie zaległości składkowych stanowi „nie tylko wyraz rezygnacji organu z możliwości ich wyegzekwowania, ale również wygaśnięcie tych należności, a więc ich zaspokojenie”, co sprawia, że „powstaje stan taki, jak po ich opłaceniu”. Nie można uznać, że nie wywiązała się z tego obowiązku taka osoba, która

na mocy szczególnego przepisu od składki na ubezpieczenie społeczne została zwolniona na skutek ich możliwości umorzenia.

Niezależnie od powyższego, apelująca podkreśliła, że nawet gdyby przyjąć,

iż umorzenie składki nie daje podstawy do zaliczenia okresu jej umorzenia, to zważyć należy, iż apelująca dokonała płatności składki za okres objęty umorzeniem, ze skutkiem ex tunc, albowiem wpłata ta w istocie podlega zaliczeniu za okres wymagalności składki czyli okres od 1 października 2006r. do 31 grudnia 2006r.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Przyjmując ustalenia poczynione przez Sąd I instancji, jako własne, uznał, iż apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu między stronami jest to, czy skarżąca spełniła, określony w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych warunek posiadania 35-letniego okresu uprawniającego do emerytury. Spełnienie

przez nią pozostałych warunków nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego jest bowiem bezsporne. Zgodnie z tym przepisem, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy, niż 6 miesięcy, ma okres uprawniający do wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn. Pojęcie „okres uprawniający do emerytury”, w rozumieniu tego przepisu, definiuje art. 2

ust. 2 rozważanej ustawy, stanowiąc, że jest nim okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zatem, okres stażu ubezpieczeniowego może być uzupełniony na warunkach art. 10 cyt. ustawy, okresami pracy rolniczej. Przepis art. 10 ust. 1 cyt. ustawy wymienia w sposób szczegółowy, zamknięty katalog takich okresów, oznaczając je kazuistycznie w postaci trzech kolejnych punktów:

1. okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
2. przypadające przed dniem 1 lipca 1977r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
3. przypadające przed dniem 1 stycznia 1983r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia.

Jednocześnie należy wskazać, iż z treści art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wynika, że warunek posiadania co najmniej 35 lat okresu uprawniającego do emerytury osoba dochodząca świadczenia przedemerytalnego powinna spełnić do dnia rozwiązania stosunku pracy.

Nie jest więc dopuszczalne uznanie, że okres wymagany przez ten przepis może obejmować czas, w którym wnioskodawczyni podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu bez uiszczania należnych składek (zob. też: wyrok Sądu Apelacyjnego

w Katowicach z 12 czerwca 2008r., III AUa 2065/07, LEX nr 504159 i wyrok tego Sądu

z 15 października 2003r., III AUa 1963/02, Prawo Pracy 2004 nr 11, s. 42). Możliwość taka została wyraźnie i dobitnie wyłączona w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach

z FUS w związku z art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Brak zatem podstaw do przyjęcia, jak chce tego apelująca, iż okresy składkowe, za które organ ubezpieczeń społecznych umorzył zaległości składkowe powinny być uwzględnione do wymaganych okresów podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowych, tak jakby umorzone, tj. darowane nieopłacone, składki zostały zapłacone.

Skarżąca, motywując swoje stanowisko, powołuje się na pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 stycznia 2003r. (II UK 51/02), przedstawiony na gruncie przepisów, nie mającej zastosowania w niniejszej sprawie, ustawy z dnia 27 października 1977r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin.

Warto zwrócić przy tym uwagę, że ubezpieczenie społeczne rolników - na podstawie wskazanej wyżej ustawy - było obowiązkowe i pociągało za sobą obowiązek opłacania składki na to ubezpieczenie (art. 38). Przepis art. 40 stanowił, że rolnik, który rozpoczął prowadzenie gospodarstwa rolnego przed ukończeniem 35 lat życia zwolniony jest od obowiązku opłacania składki przez okres pierwszych 5 lat gospodarowania. Zasady opłacania składek były więc takie, że rolnik podlegający obowiązkowemu ubezpieczeniu i uprawniony do świadczeń z tego ubezpieczenia, przy spełnieniu warunków określonych w art. 40, opłacał składki, poczynając od innej daty, niż powstanie obowiązku ubezpieczenia.

Przedstawiona regulacja szczególna (nie odnosząca się do żądania, z jakim wystąpiła ubezpieczona B. S.), doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, iż okresem składkowym, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy

emerytalnej, jest okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników na podstawie ustawy z dnia 27 października 1977r.

o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin, w którym rolnik z mocy art. 40 tej ustawy był zwolniony z obowiązku opłacania składki (tak SN w wyroku z dnia 19 marca 2010r., II UK 249/09).

Zapewne takim okresem składkowym, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej nie jest okres, za który umorzono składkę.

Natomiast, odnosząc się do kwestii momentu, od jakiego uregulowane zaległe składki na ubezpieczenie społeczne można uznać za okresy składkowe podlegające zaliczeniu

przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty, podnieść trzeba, iż była już ona przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 21 listopada 2007r. (I UK 149/07) trafnie przyjął, że niepłacenie składek powoduje nieuwzględnienie okresu, za który nie zostały one opłacone. Uchybienie więc terminu opłacania składek powoduje utratę prawa

do zaległych świadczeń oraz prawa do bieżących świadczeń, z tym jednak zastrzeżeniem,

że realizacja tych ostatnich może być podjęta, lecz tylko od dnia uregulowania zaległych składek. W przypadku prawa do świadczenia z tytułu emerytury ma to znaczenie w przypadku spełnienia przesłanki w postaci posiadania odpowiedniej liczby okresów składkowych

(art. 27 pkt 2 ustawy z 1998r. o emeryturach i rentach z FUS), bowiem późniejsze uiszczenie składek za te okresy umożliwia zaliczenie ich przy orzekaniu o prawie do emerytury,

pod warunkiem, że wniosek o emeryturę zostanie wniesiony w dacie późniejszej niż data uiszczenia zaległych składek. Analogiczne stanowisko, z tym, że w kontekście spełnienia przesłanki stażu ubezpieczeniowego dla potrzeb świadczenia przedemerytalnego, wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 kwietnia 2011r. (I UK 375/10, OSNP 2012 nr 11-12,

poz. 142), przyjmując, że do okresu uprawniającego do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r.

o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.), nie wlicza się okresu obowiązkowego ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, za który osoba ubiegająca się o to świadczenie nie opłaciła należnych składek do dnia rozwiązania stosunku pracy. Ten kierunek wykładni art. 5 ust. 4 ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zaprezentowany został także

w wyrokach tutejszego Sądu Apelacyjnego z dnia 12 czerwca 2008r. (III AUa 2065/07)

oraz z dnia 1 października 2003r. (III AUa 1963/02). Również Sąd Apelacyjny

w rozpoznawanej sprawie podziela powyższe stanowisko, przyjmując, że dopiero w dacie uiszczenia zaległych składek na ubezpieczenie społeczne rolników przez ubezpieczoną możliwe stało się doliczenie okresów, za które uiszczono składki, do jej stażu ubezpieczeniowego, niezależnie od tego, za jakie okresy składki te zostały opłacone. Zauważyć należy, że art. 5 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach stanowi swoisty wyłom

w zaliczaniu okresów ubezpieczenia dla potrzeb ustalenia prawa do renty lub emerytury osób będących płatnikami składek, zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenia emerytalne i rentowe, uzależniając uwzględnienie tych okresów od uprzedniego opłacenia

za nie składek. Oznacza to, że pomimo podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej

na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), okresy podlegania temu ubezpieczeniu, za które nie zapłacono składek, nie są wliczane do okresów ubezpieczenia, od których zależy prawo do świadczeń.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd II instancji uznał, że apelacja jest bezzasadna i na mocy art. 385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

/-/ SSA W. Nowakowski /-/ SSA M. Procek /-/ SSA T. Szweda

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR